KONINKRIJK BELGIE

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, op 18 oktober 1999 door de Minister van Sociale Zaken verzocht hem, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over een ontwerp van koninklijk besluit "tot wijziging van het koninklijk besluit van 30 maart 1967 tot bepaling van de algemene uitvoeringsmodaliteiten van de wetten betreffende de jaarlijkse vakantie van de werknemers", heeft op 19 oktober 1999 het volgende advies gegeven :

ROYAUME DE BELGIQUE

AVIS DU CONSEIL D'ETAT

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, première chambre, saisi par le Ministre des Affaires sociales, le 18 octobre 1999, d'une demande d'avis, dans un délai ne dépassant pas trois jours, sur un projet d'arrêté royal "modifiant l'arrêté royal du 30 mars 1967 déterminant les modalités générales d'exécution des lois relatives aux vacances annuelles des travailleurs salariés", a donné le 19 octobre 1999 l'avis suivant :

Volgens artikel 84, eerste lid, 2˚, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisend karakter ervan.

In het onderhavige geval wordt het verzoek om spoedbehandeling gemotiveerd door de omstandigheid

> "dat de betrokken werkgevers dringend dienen geïnformeerd te worden betreffende de specifieke aangifte die zij dienen te doen van de dagen van tijdelijke werkloosheid wegens overmacht ten gevolge van de dioxinecrisis aan de bevoegde vakantiekassen en door de omstandigheid dat de bevoegde administratieve instellingen de nodige schikkingen moeten treffen om controles te kunnen uitvoeren op de verklaringen inzake de dagen van tijdelijke werkloosheid wegens overmacht ten gevolge van de dioxinecrisis".

*
* *

Met toepassing van het bepaalde in artikel 84, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, heeft de afdeling wetgeving zich in hoofdzaak beperkt tot "het onderzoek van de rechtsgrond, van de bevoegdheid van de steller van de handeling, alsmede van de vraag of aan de voorgeschreven vormvereisten is voldaan".

Dat onderzoek noopt tot het maken van de volgende opmerkingen.

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

1. Het om advies voorgelegde ontwerp strekt ertoe de dagen van arbeidsonderbreking ingevolge schorsing van de arbeidsovereenkomst wegens de tijdelijke werkloosheid die zich, in de door de bevoegde minister te bepalen sectoren en ondernemingen, als gevolg van de dioxinecrisis heeft voorgedaan, gelijk te stellen met effectief gewerkte dagen voor de berekening van het bedrag van het vakantiegeld (artikel 1 van het ontwerp).

Het ontwerp regelt tevens de administratieve procedure die door de werkgever moet worden gevolgd met het oog op het aanvullen of wijzigen van de aangifte van de voor de berekening van het vakantiegeld in aanmerking te nemen arbeidsdagen, ingeval de in artikel 1 van het ontwerp bedoelde gelijkstelling wordt toegepast (artikel 2 van het ontwerp).

De aldus ontworpen regeling heeft een tijdelijk karakter, aangezien ze enkel zal gelden van 27 mei 1999 tot 31 december 1999 (artikel 3 van het ontwerp).

2. Het ontwerp vindt een voldoende rechtsgrond in artikel 10, eerste lid, van de wetten betreffende de jaarlijkse vakantie van de werknemers, gecoördineerd op 28 juni 1971.

Die wetsbepaling draagt de Koning op de met werkelijke arbeid gelijkgestelde inactiviteitsdagen en de voorwaarden waaronder zij kunnen in aanmerking worden

genomen te bepalen, alsmede het fictief loon dat voor de berekening van het vakantiegeld van de gelijkgestelde dagen als grondslag moet dienen.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Voorafgaande opmerking

Aangezien de ontworpen regeling tijdelijk van aard is en reeds op 31 december 1999 afloopt, verdient het vanuit wetgevingstechnisch oogpunt geen aanbeveling de betrokken gelijkstelling in te schrijven in artikel 16, 16°, van het koninklijk besluit van 30 maart 1967 tot bepaling van de algemene uitvoeringsmodaliteiten van de wetten betreffende de jaarlijkse vakantie van de werknemers.

In de plaats van de wijzigingsbepaling van artikel 1 van het ontwerp zou dan ook moeten worden geopteerd voor een autonome bepaling, waarin met zoveel woorden wordt aangegeven dat de gelijkstelling met effectief gewerkte dagen, als bedoeld in artikel 16 van het voormelde koninklijk besluit van 30 maart 1967, eveneens geldt voor de dagen van arbeidsonderbreking bij schorsing van de arbeidsovereenkomst ten gevolge van de dioxinecrisis in de sectoren en de ondernemingen die door de minister worden bepaald.

Indien op deze suggestie wordt ingegaan, zullen diverse onderdelen van het ontwerp moeten worden aangepast. Zo zal niet enkel de redactie van artikel 1 van het ontwerp - dat een autonome bepaling zou worden - moeten worden

gewijzigd, doch zal evenmin in het opschrift van het ontwerp nog naar het koninklijk besluit van 30 maart 1967 kunnen worden verwezen. Het tweede lid van de aanhef, waarin aan hetzelfde koninklijk besluit wordt gerefereerd, zal dan moeten worden geschrapt.

De hierna volgende opmerkingen worden alvast geformuleerd met inachtneming van de hypothese dat artikel 1 van het ontwerp wel degelijk tot een autonome bepaling wordt omgewerkt.

Aanhef

1. Luidens artikel 84, eerste lid, 2˚, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, moet de motivering die in de adviesaanvraag wordt opgegeven, worden overgenomen in de aanhef van de verordening. De redactie van het zesde lid van de aanhef van het ontwerp, zoals het om advies is voorgelegd, dient in het licht van de voormelde bepaling te worden aangepast.

2. Men late de Nederlandse tekst van de voordrachtformule aanvangen als volgt : "Op de voordracht van ...;".

Artikel 1

Wat artikel 1 van het ontwerp betreft, kan worden volstaan met een verwijzing naar de voorafgaande opmerking.

Artikel 2

1. Het woord "ambtshalve" voegt inhoudelijk niets toe aan de tekst van het ontwerp en moet worden geschrapt.

Wat de woorden "en voor zover noodzakelijk" betreft, moet worden opgemerkt dat de precieze draagwijdte ervan niet duidelijk is. Indien de enige bedoeling van die woorden erin zou bestaan tot uitdrukking te brengen dat het geval wordt beoogd waarin er in de betrokken onderneming werknemers zijn wier arbeidsovereenkomst als gevolg van de dioxinecrisis is geschorst, kunnen de woorden "en voor zover noodzakelijk" als zijnde overbodig worden geschrapt. Ligt aan die woorden een andere bedoeling ten grondslag, dan zou deze op een meer klare wijze moeten worden tot uitdrukking gebracht in de tekst van artikel 2.

2. Het is gebruikelijk in de wetgevingstechniek dat een artikel eindigt met een punt en niet met een puntkomma.

Suivant l'article 84, alinéa 1er, 2°, des lois coordonnées sur le Conseil d'Etat, la demande d'avis doit indiquer les motifs qui en justifient le caractère urgent.

En l'occurrence, l'urgence est motivée par la circonstance

> "dat de betrokken werkgevers dringend dienen geïnformeerd te worden betreffende de specifieke aangifte die zij dienen te doen van de dagen van tijdelijke werkloosheid wegens overmacht ten gevolge van de dioxinecrisis aan de bevoegde vakantiekassen en door de omstandigheid dat de bevoegde administratieve instellingen de nodige schikkingen moeten treffen om controles te kunnen uitvoeren op de verklaringen inzake de dagen van tijdelijke werkloosheid wegens overmacht ten gevolge van de dioxinecrisis".

*

* *

En application de l'article 84, alinéa 2, des lois coordonnées sur le Conseil d'Etat, la section de législation s'est essentiellement limitée à "l'examen du fondement juridique, de la compétence de l'auteur de l'acte ainsi que de l'accomplissement des formalités prescrites".

Cet examen requiert de formuler les observations suivantes.

PORTEE ET FONDEMENT LEGAL DU PROJET

1. Pour le calcul du montant du pécule de vacances, le projet soumis pour avis vise à assimiler à des journées de travail effectif les journées d'interruption de travail conséquentes à la suspension du contrat de travail résultant du chômage temporaire dû à la crise de la dioxine dans les secteurs et les entreprises déterminés par le ministre compétent (article 1er du projet).

Le projet règle également la procédure administrative que doit suivre l'employeur en vue de compléter ou de modifier sa déclaration des journées de travail à prendre en considération pour le calcul du montant du pécule de vacances en cas d'application de l'assimilation visée à l'article 1er du projet (article 2 du projet).

La réglementation ainsi projetée a un caractère temporaire dès lors qu'elle ne sera applicable que du 27 mai 1999 au 31 décembre 1999 (article 3 du projet).

2. L'article 10, alinéa 1er, des lois relatives aux vacances annuelles des travailleurs salariés, coordonnées le 28 juin 1971, procure un fondement légal suffisant au projet.

Cette disposition de loi charge le Roi de déterminer les jours d'inactivité à assimiler à des jours de travail effectif, les conditions dans lesquelles ils peuvent être pris en considération, ainsi que la rémunération

fictive qui doit servir de base pour le calcul du pécule de vacances afférent aux jours assimilés.

EXAMEN DU TEXTE

Observation préliminaire

Dès lors que la réglementation en projet est de nature temporaire, et qu'elle expirera dès le 31 décembre 1999, il n'est pas recommandé, du point de vue légistique, d'inscrire l'assimilation projetée à l'article 16, 16°, de l'arrêté royal du 30 mars 1967 déterminant les modalités générales d'exécution des lois relatives aux vacances annuelles des travailleurs salariés.

Il conviendrait donc de remplacer la disposition modificative de l'article 1er du projet par une disposition autonome qui indiquerait de manière expresse que l'assimilation à des journées de travail effectif, visée à l'article 16 de l'arrêté royal du 30 mars 1967 précité, s'applique également aux journées d'interruption de travail conséquentes à la suspension du contrat de travail en raison de la crise de la dioxine dans les secteurs et les entreprises déterminés par le ministre.

Si cette suggestion est retenue, il conviendra de modifier diverses parties du projet. Ainsi, il ne suffira pas de modifier la rédaction de l'article 1er du projet - qui deviendra une disposition autonome -, mais, il ne pourra pas non plus être fait référence à l'arrêté royal du 30 mars

1967 dans l'intitulé du projet. Par conséquent, le deuxième alinéa du préambule, qui renvoie au même arrêté royal, devra être supprimé.

Les observations suivantes sont d'ores et déjà formulées dans l'hypothèse que l'article 1er du projet devienne effectivement une disposition autonome.

Préambule

1. L'article 84, alinéa 1er, 2°, des lois coordonnées sur le Conseil d'Etat dispose que la motivation figurant dans la demande est reproduite dans le préambule de l'acte réglementaire. La rédaction du sixième alinéa du préambule du projet, tel qu'il a été soumis pour avis, doit être modifiée à la lumière de la disposition précitée.

2. Il convient que le texte néerlandais de la formule de proposition commence comme suit : "Op de voordracht van ...;".

Article 1er

En ce qui concerne l'article 1er du projet, il suffira de se reporter à l'observation préliminaire.

Article 2

1. Le mot "d'office" n'ajoute rien au contenu du texte du projet et doit être supprimé.

Quant aux termes "et s'il y a lieu", il faut relever que leur portée exacte n'apparaît pas clairement. S'ils sont uniquement employés dans le but d'évoquer le cas dans lequel il y a, dans les entreprises concernées, des travailleurs salariés dont le contrat de travail a été suspendu en raison de la crise de la dioxine, ils peuvent être supprimés comme étant superflus. Si l'emploi de ces termes se justifie autrement, il conviendrait d'exprimer cette justification plus clairement dans le texte de l'article 2.

2. Il est d'usage, en légistique, qu'un article se termine par un point et non pas par un point-virgule.

De kamer was samengesteld uit

de Heren D. VERBIEST, kamervoorzitter,
Messieurs président de chambre,

M. VAN DAMME, staatsraden,
J. SMETS, conseillers d'Etat,

Mevrouw A. BECKERS, griffier,
Madame greffier.

De overeenstemming tussen de Nederlandse en de Franse tekst werd nagezien onder toezicht van de M. VAN DAMME.

Het verslag werd uitgebracht door de H. J. VAN NIEUWENHOVE, adjunct-auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door Mevr. A. VAN MINGEROET, adjunct-referendaris.

La chambre était composée de

La concordance entre la version néerlandaise et la version française a été vérifiée sous le contrôle de M. VAN DAMME.

Le rapport a été présenté par M. J. VAN NIEUWENHOVE, auditeur adjoint. La note du Bureau de coordination a été rédigée et exposée par Mme A. VAN MINGEROET, référendaire adjoint.

DE GRIFFIER - LE GREFFIER, DE VOORZITTER - LE PRESIDENT,

A. BECKERS D. VERBIEST